

ת"פ 14243/04/13 - מדינת ישראל נגד אברהם רן רמי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 13-04-14243 מדינת ישראל נ' רן רמי

בפני כבוד השופטת נואה בוכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם רן רמי

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד בועז ביטון

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

.1. החלטתי לזכות את הנואשם מהמייחס לו בכתב האישום.

.2. כנגד הנואשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בכתב האישום, מר יair Wijs (להלן: "המתלון"), משמש חבר הוועד באיתמר וחבר הוועד בגבעונים, האחראי בין היתר על מקום מגוריו של הנואשם.

במהלך חודש דצמבר 2012 התלוננו חברי הוועד היישוב כנגד הנואשם בפני ראש המועצה של שומרון בגין עבודות בניה בהן החל הנואשם.

ביום 3.1.13 עת שהו המתלון ומר רן סגל בביתו של האחראי באיתמר, הגיע הנואשם למקום ונכנס לחצר הבית.

הנאשם פנה אל המתלון בצעקות ואומרו כי הגיע לבתו ובmeshpachto ויגרש אותו ממקום מגוריו. הנואשם אף אמר למטלון כי אינו יודע עם מי הוא הסתבר' וכי עם מי יש לו עסק' - וזאת במטרה להפחידו או להקנito.

.3. בתגובהו לכתב האישום כפר הנואשם בכתב האישום אף יותר על יציג משפטי.

עמוד 1

.4. על עדי המאשינה נמננו:

(1) ע"ת/1- יאיר ויס - המתלוון (עמ' 4-27 לפרטוקול)

(2) ע"ת/2-יובל שוכר (עמ' 27-28 לפרטוקול)

(3) ע"ת/3- רן סגל (עמ' 28-31 לפרטוקול)

.5. על עדי ההגנה נמננו:

(1) ע"ה/1-הנאשם (עמ' 33-44 לפרטוקול)

(2) ע"ה/2-תומר פניני (עמ' 44-48 לפרטוקול)

(3) ע"ה/3-שרה בן יצחק (עמ' 49-55 לפרטוקול)

.6. דין ומסקנות

רקע

אין חולק כי ברקע לאירוע נשוא כתוב האישום שבפני מאבק שניטש ביישוב איתמר בין הנאשם למתלוון ועד הtribuna רן סגל (להלן: "סגל"), בדבר התנגדותם לכך שהנאשם יקיים לו (להלן: "אתר הבניה") באזור שיועד להקמת מצפה לקהיל הרחוב בנקודה הצופה על הים התיכון, ים המלח והכנרת (להלן: "המצפה") (פרק' עמ' 5 ש' 28-31; עמ' 6 ש' 1; עמ' 29 ש' 15-16; עמ' 50 ש' 1-32; עמ' 51 ש' 3-4).

בנסיבות אלה, הוביל הסכסוך למתחות בין הנאשם למתלוון וסגל, מתחות שבוטיה - התרחש אירוע נשוא כתבהאישום.

עוד אין מחלוקת כי עת הגיעו הנאשם לבתו של סgal, שעה שהמתלוון היה במקום, היה נסער וכעס, וכן החלה חילופי דברים בין הצדדים.

المחלוקת נסובה סביר **תוקן** דבריו של הנאשם, והשאלה **אם תוכן זה נכנס בגדירה של עבירות האינומים.**

הפן העובדתי - בחינת ראיות עדוי הtribuna

לפי טענות המתלוון, הנאשם החל לבנות לול בשטח המצפה המוצי בין מקום מגורי בחוות "גביעות עולם", לבין גבעה 777, באופן שחרס את הסביבה, ולא אפשר הקמת המצפה במקום.

לאחר שניסיונות שכנוו הנאשם לבנייה במקום- עלו בתוהו (עמ' 4 ש' 18-22), התאגדו מספר אנשים מהווים נציגים רשמיים ביישוב איתמר, ובכלל זה המתלוון עצמו וסgal, שהוא אף הוא חבר ועדי ומזכירות, פנו

לרأس המועצה על מנת לפטור את הנושא ולמנוע את בנית הלול במקום (עמ' 4 ש' 26-20; עמ' 5 ש' 4-3).

רק כנה לאחר האירוע נשוא כתב האישום, הופנה הנושא לבוררות בין הנאשם לסgal בדבר חלוקת השטחים במקום (עמ' 6 ש' 27-29).

معدותם של המתلون, כמו גם סימונו על גבי מפות האזור, עולה כי פסק הבוררות קבע שטח המצפה נמצא **בלב** אדמות גבעות עולם בהן מתגורר הנאשם (ג/1; ג/2; עמ' 7 ש' 23-27; עמ'

8 ש' 11-8) ושיר לשטח חוות גבעות עולם (עמ' 15 ש' 12) אולם לטענת המתلون- לא שיר לנאים (עמ' 8 ש' 17), הויל ומדובר בשטח ציבורי, ולכן העבודות הופסקו (עמ' 16 ש' 4-3).

יש לציין כי חרף העובדה שהמתلون מאשר בעדותם כי בחלוקת מהשטח המיועד להקמת המצפה ישנים כרמים ולול השיכים לנאים (ג/4-ג/7; עמ' 21 ש' 29-22), הוא עומד על כך שהשטח אינו שיר לנאים, וכי לא ניתן למדוד את שטח המצפה באופן מדויק (עמ' 12 ש' 4-5).

معدותם של המתلون וסgal, כמו גם מעדות הנאשם ועד ההגנה תומר פנני, עולה כי עבר לסכסוך עם הנאשם על ריקע בנית הלול למצפה, לא היה להם כל ריב או סכסוך עמו (עמ' 11 ש' 32-30; עמ' 12 ש' 8-6; עמ' 30 ש' 13; עמ' 35 ש' 8; עמ' 49 ש' 29-28; עמ' 45 ש' 12-10; עמ' 45 ש' 14-12).

המתلون והנאים אף מတרים יחסים מקצועים טובים על ריקע בעדותם של המתلون בחוותם של הנאים תקופה מסוימת בהיותו וטרינר במקצועו (עמ' 35 ש' 5-8; עמ' 4 ש' 17-15; עמ' 13 ש' 12; עמ' 19 ש' 26; עמ' 20 ש' 13; עמ' 38 ש' 31 ; עמ' 39 ש' 9-10), עובדה עליה חזר המתلون אף בעדותו בפני י"ד צדק "דרכי הוראה" אליו פנה ביחס עם הנאשם (ג/8), וקיבלה חיזוק בעדותם של עדי ההגנה **שרה בן יצחק ותומר פנני**.

על פי גרסת המתلون באשר לאירוע נשוא כתב האישום - זמן קצר עבר לאירוע, בעת שהיא בדרכו הביתה בשעות הערב, נסעה מאוחריו משאית בטון שהייתה בדרכה לאיתר הבניה של הנאשם.

בנסיבות אלה התקשר המתلون לסgal, והآخرן ידע אותו כי זו אינה המשאית הראשונה ש מגיעה לאתר, וביקש כי ייעץ אליו על אתר לדין בנושא (עמ' 5 ש' 10-3; עמ' 6 ש' 12).

בסמוך להגעתו של המתلون לבתו של סgal, הגיע אף הנאשם והחל לצחוק על המתلون כי עיכב את המשאית בכביש, ולהאים את שנייהם כי חיבלו והרסו לו את יציקת הבטון באתר הבניה.

דברים אלה מקבלים חיזוק בגרסתו של סgal לפיה בעת שעמדו בחצר הבית, הגיע הנאשם והחל מתנפל על המתلون וצחוק עליו בגין נזק יציקת הבטון (עמ' 28 ש' 29-31).

לטענת המתלוון, במהלך חילופי הדברים ובהמשך להאשמות שהטיח בהם הנאשם, איים עליו הנאשם לבל יעז לפגוע ברכשו בזו הלשון.

"זההר, אל תפגע ברוכש שלי, שלא תעיז לגעת ברוכש שלי, אין אתה מעז בכלל לדבר איתי. אתה יודע עם מי אתה מתעסק?"
(פרק' עמ' 5 ש' 13-14)

גם על פי עדותו של סgal, הטיח הנאשם במלון כי **'הוא לא יודע עם מי הוא מתעסק' ו'שלא יתעסק איתו'** (עמ' 29 ש' 1, ש' 11-10).

נוכח דברים אלה אמר המתלוון לנายน כי אינו מפחד ממנו, ואז שב הנאשם לאיים עליון, לטענתו, באומרו -

"זההר ממן, אתה לא יודע מי אני, אתה לא יודע מה עשית, אני אפגע בך ובמשפחה שלך... ושוהוא יהרוס את הבית, יפגע בך ובילדים שלך ובמשפחה שלך, ידאג שלא אהיה פה יותר."

(פרק' עמ' 5 ש' 15-18)

אף בעדותו מול ב"ד צדק "דרכי הוראה" שדן בסכסוך ביןו לבין הנאשם טען המתלוון כי הנאשם איים על חייו וחיו' משפחתנו (נ/8 עמ' 1).

בחקירה הנגדית בимв"ש אף הרchip המתלוון את הירעה וטוען לפטע כי הנאשם איים שיפגע בו, במשפחה, בילדיו, בחבריו ובבתו בקצ שיכוא עם שופל ויהروس לו את הבית (עמ' 25 ש' 13-14, ש' 21-20), דברים אותם לא זכיר בחקירה הראשית, ולא בבי"ד "דרכי הוראה" כאמור.

יתרה מכך, גרסה זו נסתרת מניה וביה בגרסתו של **סgal**, לפיה למרות שהוא בכל מהלך האירוע שמע כל מילה (עמ' 30 ש' 6-5) - כפי שמעיד גם המתלוון (עמ' 5 ש' 19, ש' 24) - כלל לא שמע איומים על חיי המתלוון, או משפחתו, אלא איומים על הרישת הבית באמצעות בולדזור (עמ' 29 ש' 11-10) ואזהרה שלא יתעסק איתו, זאת ותו לא (עמ' 29 ש' 2), באופן שמתיחס עם גרסת הנאשם (עמ' 37 ש' 16-17).

יש לציין כי רק בחקירה הנגדית- לאחר שנשאל במפורש ומבליל שהדבר נאמר בחקירה הראשית- מאשר המתלוון את גרסת הנאשם לפיה אמר באירוע **ש' אם הם יהרסו לו- הוא יהרוס להם'** (עמ' 25 ש' 19-17), **ו'שאם יפגעו בו- הוא יפגע בהם'** (עמ' 26 ש' 20-18), כפי שטען הנאשם בגרסתו (עמ' 44 ש' 1-6).

דברים אלה מעלים סתירה נוספת למול גרסתו של **סgal** לפיה מכחיש כי שמע את הנאשם אומר דברים אלה בלשון רבים אלא כי פנה למתלוון בלבד. וכך מובא בעדותו של סgal-

"ש: זה נכון שהנאשם אמר שאמ תחרטו לו את הבית, אז הוא יהרוס את הבית של יאיר?
תנ: הוא לא פנה אליו בכלל. הוא לא אמר שום דבר ברובים. הוא דיבר עם יairo
ולא אמר לו דבר צזה. אני לא זוכר שהוא אמר דבר צזה".
(פרוי עמ' 30 ש' 11-9)

העובדת כי במקומות אחרים בעדותו מאשר סgal כי הנאשם צעק על המתלון '**שהוא יהרוס לו את הבית**' (עמ' 28 ש' 32), גרסה ממנה עולה כי אינו מכחיש את עצם אמרית הדברים אלא שנאמרו רק כלפי המתלון ולא כלפיו.

יוער כי נכון התנווערטען האמורה של סgal מהפנויות הדברים אליו מצד הנאשם, بد בבד עם הכחשתו כי היה באתר הבנייה (עמ' 29 ש' 32; עמ' 30 ש' 2), בניגוד מוחלט לאומר במכתו של נגה המשאית (ג/**11**)-בשים לב כי לא הובא לעדות בביב'ש - ממנה עולה כי ראה את סgal באתר הבנייה (ואף מתאר אותו), ועמידה על גרסתו לפיה רק שוחח בטלפון עם המתלון והורה לו שלא לעכב את המשאית ולעבור על החוק (עמ' 29 ש' 8-6). עולה תחשוה לפיה מנסה להרחיק עצמו מהאירוע ולמצער חלקו, ממש כפי שעשו המתלון בעדותו (ראו להלן).

ציין כי לטענתם של **המתלון וסgal** - משאל המתלון את הנאשם האם הוא מאיים עליו, ענה לו האחרון בחוב (עמ' 5 ש' 17-16; עמ' 29 ש' 3-4).

"עיבוי" נוסף בגרסת המתלון עולה נכון תיאורו כי במהלך העימות, שם לו הנאשם יד על הכתף ותפס לו את היד כמה פעמים עד שהצליח לשחררה (עמ' 5 ש' 20-21; עמ' 26 ש' 19-20), אולם מודה בעצמו כי לא אמר זאת בהודעתה במשטרת הוайл והיה נסער (עמ' 26 ש' 20).

סgal המתאר אף הוא סיטואציה דומה- מתאר אותה בשינוי ניכר מהאמור הוайл ולדידו הנאשם רק תפס את המתלון בידיו (עמ' 28 ש' 32) וכי בשלה מסויים ביקש ממנו המתלון שיוריד את ידו ממנה (עמ' 29 ש' 4).

כמו כן תאר המתלון כי "**הדיון התנהל בצורה מאוד צפופה של פנים מול פנים**" (עמ' 5 ש' 22-21), תיאור שלא בא ذכרו בגרסתו של סgal.

יש לציין כי הנאשם לדידו מכחיש שתפס בידו של המתלון או כי היה כל מגע ביניהם, ולטענתו עמדו במרחק של כמטר זה מזה (עמ' 41 ש' 14-9, ש' 19-18).

בנקודה זו יוער כי מלבד הסטירה בין סgal למתלון לעניין זה, הרי שככל שהנאשם אחז בכתפו או ידו בחזקה - לא כל שכן כשמייחס לתפיסה זו מעין תקיפה או איום לכשעצמו- מדובר במעשה חרמור יותר מהאיומים, וחזקה על המתלון כי היה זוכר מעשה זה היטב בהודעתו במשטרת, אף טוב יותר מהאיומים, לא כל שכן מקום בו הגיע את התלונה מיד למחרת האירוע (עמ' 26 ש' 21-20).

על פי המתلون, בעוד שסgal עמד לידיו כל האירוע ושמע את האイומים (עמ' 5 ש' 19, ש' 24), אינו יודע אם אשתו של סgal, שיצאה אף היא לחצר הבית בעקבות האירוע, שמעה את האיומים אם לאו (עמ' 5 ש' 18-19, ש' 25).

המתلون אף נוקב בשמו של אדם בשם עופר אילוז, ושכנה נספת -שהגיעו למקום - אך איש מלאה לא הובא לעדות (עמ' 5 ש' 20).

"יאמר מיד, כי עדויותיהם של המתلون וסgal אין מהימנות עלי במלואן, לאור הסתרות המהוות הקיימות ביניהן, והמניע הזר המשותף של שניהם כנגד הנאשם."

בכל הנוגע למתلون, הרי שהוא בטוח כי רושם חמקמק ומורכב בפני עצמו כפי שיפורט להלן.

כך למשל, מתפתל המתلون ארוכות מעלה דוכן העדים בהחישו כי עיבב את משאית הבטון שהייתה בדרך לאזור הבנייה, ומציין תמונה לפיה נסע בתמיינות אליו במורד הכביש כשהמשאית מאחוריו, כל זאת חרף העובדה כי במעמד י"ד צדק "דרכי הוראה"- בוណון הסכסוך בין לבין הנאשם- הודה בפה מלא כי עיבב אותה(!) (ג/8 עמ' 2).

אף מشنשאל במפורש מדוע עיבב את המשאית חזר המתلون והכחיש טענה זו, וטען שנסע בכביש מפוטל בנסיבות של 40-30 קמ"ש בשל תנאי הדרך, בלי לנתקו בשום פעללה המונעת את נסיעת המשאית (עמ' 6 ש' 32-30; עמ' 7 ש' 1-3).

רק לבסוף, לאחר חקירה ארוכה כאמור, שינה המתلون את גרסתו האמורה והודה כי אכן עיבב את המשאית בכוונה (עמ' 8 ש' 29-27; עמ' 7 ש' 10-9), כפי שהוא מלכתחילה בפני י"ד צדק (ג/8), וכי שטען הנאשם.

סתירה נוספת בגרסת המתلون עולה נוכחה ניסיונו להראות בבימ"ש למי שדבריו של הנאשם הפיחדוו, הוואיל ותנתן המשטרה הקרובה מצויה במרחב של חצי שעה נסעה, וכל שכנו- עובדים של הנאשם ועל כן לו יכולת להתגונן מפניו (עמ' 13 ש' 31-26), כל זאת בניגוד גמור לדברים שאמר בפרוטוקול הדיון בבי"ד צדק לפיהם כלל "לא נרעש" בדברי הנאשם, ואף בחר שלא להוציא נגדו צו הרחקה הוואיל ולא ראה בדברים אiom רציני (ג/8 עמ' 1).

יש לציין כי הסבר המתلون לסתירה זו, לפיו לאחר הגשת התלונה -נרגען קצת הרוחות ועל כן ולא הרגיש אiom רציני (עמ' 26 ש' 26-25), סותרים לחולוטין הן את גרסתו בבימ"ש והן את גרסתו בפני י"ד לצדק.

בעודתו בפניו עלה הרושם כי המתلون מנסה **להשתיר** את פני הנאשם ולשווות לו התנהגות **ברינוי ואלימה** (טענה המוחחת מכל וכל ע"י הנאשם- עמ' 42 ש' 1-14, ש' 27-26), תוך שימוש בגוזמות- מחד גיסא, ומצער בחשיבותן של טובות הנאה ועזרה שקיבל מאת הנאשם - מайдן.

כך, תאר מציאות לפיה הנאשם מנהל את החווה בבעלותו באמצעות טרור, מטייל אימתו על אנשים ממש לעלה מעשור (עמ' 10 ש' 18-8), ואילו הוא אוצר אומץ להتلון עליו לבסוף לאחר שאנשים מפחדים ממנו ושותקים (עמ' 10 ש' 23-24).

כך גם מתאר המتلון כי באירוע זה - משהתגלעה מחלוקת בין לבון הנאשם - מיד החל הנאשם לכפות דעתו בכוח ובאיומים (עמ' 13 ש' 23-13), וכי טרם הגיעו לעדות בביב"ש- הגיעו אנשים לבתו על מנת לשכנעו שלא להעיד נגד הנאשם, ואף מתאר כעס כלפיו לאחר פרסום הכתבה נגד הנאשם בעיתון (עמ' 10 ש' 28-24).

יצוין, כי לא הובאו ראיות כדי לתמוך בגרסה זו של המטלון.

מайдך- מזעך המטלון את העובדה כי נער בנאשム לא אחת, ומצמצם למשל בעזירה שהגיש לו הנאשם בכך שתנתן לו טרנסטור לביצוע עבודות אישיות, תמורה תשלום מאוחר (עמ' 12 ש' 32-28; עמ' 13 ש' 1-12).

יש לציין כי הרחקתו של המטלון את עצמו מכל פעילות של התנצלות לנאשם ורדיפתו האישית- רק מחדדת רושם זה.

באופן זה הודה כי התראיין לעיתון בדברים כנגד הנאשם, אולם "יחס לעצמו חלק פסיבי בכך שהוא לא היה ביזמתו כי אם ביזמת העיתונאי שפנה אליו (עמ' 12 ש' 26; עמ' 16 ש' 11-14).

במקום אחר - בדבר תלונה שהגיש כנגד הנאשם למשרד החוקלאות, בגין גידולים ארגניזטטיביים אותם מגדל הנאשם בחווה, שגם לגביה- מנסה לצמצם חלקו בהגשת התלונה ולהרחיק עצמו ממנה בכך שטוען בתחילתה כי אין מדובר כלל בתלונה (עמ' 9 ש' 30-28), ולאחר מכן- כי לא שלח מייל ביזמתו לאחריות על התחום אלא רק לבקשתה (עמ' 9 ש' 14-15, ש' 25), וכי למעשה לא התلون מיזמתו אלא התבקש לעשות כן ע"י גורם שלישי- שהינו אחד מעובדי החווה (עמ' 9 ש' 4-23), כאשר חרב שאלות חוזרות ונשנות- סירב לנ��וב בשמו של אותו גורם (עמ' 9 ש' 21; עמ' 10 ש' 4-1; עמ' 18 ש' 4-5).

מקום נוסף בו מתחמק המטלון ממתן תשובה ברורה הינו בכל הנוגע למפגשים עם עו"ד ניר צבי שנעדו לטענת המטלון על מנת לתכנן את המאבק בנאשם בצורה חוקית (עמ' 24 ש' 28-26).

לשאלתו המפורשת של הנאשם (טענה שאף הובאה בעדותו במשפטה), לפיה תכננו לעשות לו פרובוקציה יזומה - על מנת לגרום לו לTAGGOVA נסערת ומתרצת שתוקלט, תתווד, ותשמש נגדו בעתיד במסגרת המאבק - מתחמק המטלון מתשובה ברורה, ולא שולל את הטענה על הסף. וכך מובא -

ש. האם הייתה אמרה שעו"ד ניר צבי, אברי יש לו עבר של אלימות, תנסו להביא

אות ולהתפרצות - הייתה אמרה כזו?

ת. אני לא יכול לדעת מה היה באותו שיחות.

ש. כן או לא?

ת. לא יודע. לא הייתה בכלל השיחות האלה.

ש. העידו שאתה היה?

ת. שיבואו ויעידו.

ש. אתה לפחות **30%** מהפגשות.

ת. אבל לא בקול.

(פר' עמ' 24 ש' 29-32 ועמ' 25 ש' 5-1)

רק בהמשך, כשהנאשם מטיח בו תמייהה על כך שאינו מכחיש את טענתו במפורש, "נאות" המתלוון לשולח את טענתה הנאשם -

"ש. זה אחורי שאתה אפילו לא מוכן להכחיש, שלכם הייתה מוטיבציה מלכתחילה להביא אותו לכדי התפרצויות. Cainolo לא דיברתם על זה? תכחיש. תגיד: אני לא מוכן שתעללה אפשרות שאנו ישבנו עם עו"ד מכובד, וטרינר מכובד, מרצה באוניברסיטה, וביחד תכננתם להביא אותו לתפרצויות - היה או לא היה? תא. לא היה לי אינטנס ל להביא אותו לתפרצויות. למה שאני עשה זאת? לא חשבתי שהוא יגיע לזה. מה עשית לו? שרפתי לו את האוטו? אם בן אדם מגיע אליו ומדבר איתו כמו בן אדם..."
(פר' עמ' 25 ש' 22-27)

ニיכר כי מדובר בהכחשה רפה, כבושא, המעלה חיש לגבי אופן התרחשויות האירועים, ומחזקת את טענות הנאשם בדבר רדייפה אישית נגדו.

יתרה מכך, מעודתו של המתלוון עולה תמונה לפיה דוקא הוא עצמו אינו מהסס לחתת את החוק לידי ולעשות דין לעצמו, כל אימת שחש בכך צורך.

כך, לא היסס לעכב את משאיתו של הנאשם למורת שמודה כי הוא נעדר כל סמכות או תפקיד מוגדרים לעשות כן מטעם מועצה אזרחית שומרון שהזה שטחה (עמ' 16 ש' 18-22; ג/2; עמ' 15 ש' 15-18).

באופן דומה מUID כי ביתו הקודם, שנבנה ללא היתר בניה, נהרס בעקבות צו הריסה (עמ' 16 ש' 28; עמ' 17 ש' 8-6) והעביר אותו למקום חדש- שגם בו קיים צו הריסה בעניינו (עמ' 17 ש' 7).

לסיכום -

מעודותם של המתלוון וסגלו עולה כי לשנים אג'נדאה ברורה נגד הנאשם, במסגרת מרבים להתנצל לו באופן אישי, ולהכפיש את שמו הטוב, ולשם כך - פורסמו כתבות מבזות בעיתונות (עמ' 29 ש' 16-28; עמ' 30 ש' 25-30), כפי שעולה מעדות הנאשם (עמ' 35 ש' 13-15) ועדותתו שרה בן יצחק (עמ' 51 ש' 14-18 ; עמ' 52 ש' 28-31), הוגשו תלונות נגד הנאשם לגופים שונים במסגרת UISOKO, עובדה שגם עליה מעידה בתו (עמ' 52 ש' 25-26), ולבסוף אף הוגשה תלונה במשטרת.

די לו באירוע דנן- בו לkeh המתלוון את החוק לידי ועיכב משאית בטון בדרךה אצל הנאשם, כדי להציגים זאת.

אג'נדה זו שהובילו השנאים נגד הנאשם, לצד אופיו הבעייתי של המTELון כמפורט, כמו גם העובדה כי גרעין גרסתו בדבר איומים על חייו וח'י משפטו נסתרת בעדותו של עד תביעה שעמד לידיו כל העת (עמ' 25 ש' 13-14; ש' 21-20), השמתת חלק "תקיפתו" הפיזית כביכול ע"י הנאשם במשפטה (עמ' 5 ש' 21-20; עמ' 26 ש' 19-20), כמו גם הרחקתו של סgal את עצמו מל' האירועים, מערערת את אמינותם.

במצב דברים זה, איני יכולה לקבל את גרסתם של המTELון וסgal במלואה, ויש לברור את המוץ מן התבונן. מטער גרסתם- ובכל הנוגע לחלק העובדתי- אני מקבלת את גרסתם בכל הנוגע לאמירותו של הנאשם 'אינו יודע אם מי יש לו עסק' וכי 'אם יחרשו את ביתו- הוא יהروس את ביתם'.

גרסת הנאשם

معدות הנאשם עולה כי בבעלותו חווה גדולה, המשתרעת על פני 5,000 דונמים- 3 ק"מ ממנה מזרח ומערב, המUSICה عشرות עובדים במספר ענפים, ומפתחת וגדלה מעת לעת (עמ' 33 ש' 15-17; ש' 22-23).

לענין זה הוגש מסמך מר' המשועצה האזרית שומרון משנת 2008, ממנו עולה כי החווה מוכרת כגוף/רשות עצמאית, הcpfפה לנחלי המשועצה (**ג/8**; עמ' 34 ש' 3-4).

בשלבי שנת 2012 - החל בפרויקט להרחבת הלולים והכרמים, במסגרתו ביקש להקים LOL בלב שטח החווה (עמ' 34 ש' 24-20), ולשם כך פנה למועצה (עמ' 34 ש' 26-27).

לטענת הנאשם, המTELון וסgal התנגדו לבניית LOL בוועד היישוב, בשל רצונם להקים מצפה במקום, למרות שמדובר בשטח בלב השטח שבבעלותו, כשמ עבר לו אף ישנים כרמיים, LOLים ודירים של החווה (עמ' 34 ש' 32-30).

לגוף של אירע - מעיד הנאשם כי משהגע לאתר הבניה ושמע מאנשיו כי כביכול היו אלה המTELון וסgal שחייבו ביציקת הבטון (עמ' 36 ש' 13-8) טענה המוחחת על ידם (עמ' 20 ש' 23; עמ' 21 ש' 8-5; עמ' 26 ש' 30), ונודע לו אודות עיכוב משאית הבטון (עמ' 36 ש' 13-1)- נסע לביתו של סgal על אתר.

בנסיבות אלה, הנאשם מודה כי הגיע לביתו של סgal בכעס ומרירות, הואיל זמן קצר קודם לכן נהרס عمل כפוי, ואולם שולל כי הייתה התלהמות מצדו (עמ' 36 ש' 28-29).

במ�ם זה, מכחיש הנאשם בכל תוקף כי איים על חייו של המTELון ועל חי' בני משפטו (עמ' 37 ש' 16-17; **ת/1** ש' 22), אך מודה כי הגיע על מנת להעביר מסר לפיו המTELון וסgal '**אינם יודעים עם מי הם מתעסקים**' (עמ' 39 ש' 16-17).

ה הנאשם שולל כי איים בסיטואציה זו אך הודה כי הזהירם שככל שימושם לפצעו ברכשו ויגרמו לאובדן ביתו- יגרום אף הוא לאובדן ביתם (עמ' 35 ש' 26; עמ' 36 ש' 24-21), וצדדיו "**אם תחרשו לי - אני אהרס לכם**" (עמ' 36 ש'

עמוד 9

הנאשם הסביר כי בדבריו אלה- לא התכוון להרס פיזי, כי אם לשיטת שימוש בכל האמצעים שברשותו, בקשרו הפליטיים ובזכיותו במקום (עמ' 37 ש' 12-13).

גם בחקירהו במשטרת הכחיש הנאשם כי איים על המטלון, גם שהודה בקיומו של יוכח חריף ביניהם על רקע בנייתן במצפה (**ת/1** ש' 4-5, ש' 7), ומסר כי במהלך הויכוח היו אלה המטלון וסgal שאימנו עלין כי יידאו להרום לו את החווה (**ת/1** ש' 10).

בתגובה לאיומים- אמר להם הנאשם כי אם יגעו לו בחווה- הוא יגע להם בבתים (**ת/1** ש' 11-12) וכי אם ירטו לו מבנים בחווה ויחבלו בה - באותה מידת יכול להרום להם את הבתים שלהם (**ת/1** ש' 18, ש' 27).

דברים אלה מקבילים חיזוק בדברים שאמר הנאשם עד תומר פניני לאחר האירוע, לפיהם סיפר לו כי לאחר שהרטסו לו את יציקות הבטון באתר הבניה, זההיר אותם לביל יגעו בדברים שלו (עמ' 48 ש' 25), וכן בדברים שאמר לבתו **שרה בן יצחק**, שלא נכחה באירוע (עמ' 51 ש' 26), לפיהם סיפר לה, כי אמר באירוע שם יפגעו ברכוש של חוות גבעות עולם-ם יפגעו מזה (עמ' 55 ש' 7-8; עמ' 52 ש' 4).

למרות זאת, הנאשם שולל כל סיבה לפחד מצד המטלון, ומכחיש נמצאות את טענותיו בדבר כוחניות מצדיו (עמ' 42 ש' 1-14, ש' 24, ש' 26-27), באופן המתישב עם עדות הבית **שרה בן יצחק** לפיה הנאשם אינו אדם (עמ' 53 ש' 1-13).

בעודתו מגולל הנאשם מסכת התנהגוויות כוחניות מצד המטלון וסgal שענין רדיפה אושית כלפוי, במסגרתה- נועדו עםעו"ד כיצד להיאבק בו ולעורר מולו פרובוקציות (**ת/1** ש' 12-14; עמ' 38 ש' 6-7), השחררו פניו בראיונות לעיתונות, המטלון הגיש תלונה לשירותים הווטרינרים אודות החווה (עמ' 40 ש' 19-20), ועיבב את המשאית בדרך לאתר הבניה, ועוד.

עם התרחשותם של דברים אלה כאמור אין מוחשיים בעודותם של המטלון וסgal- אך לטענתם אין מדובר ברדיפה אושית כלפי הנאשם.

צד התנכליות אושיות כלפי, מתאר הנאשם בимв"ש ובמשטרת, מסכת התנכליות כלפי החווה ועובדיה, באופן שמקובל חזק אף בעודותם של תומר פניני (ע"ה/2) ושל בתו **שרה בן יצחק** (ע"ה/3).

הנאשם מעיד אודות הרעלת ודritisת צאן (עמ' 35 ש' 20-32; עמ' 38 ש' 4), חבלה בטראקטור באמצעות הכנסת סוכר לתא הדלק (**ג/10**), וכי"ב, בגין- הוגשה תלונה במשטרת רק לאחר התלבויות ודינויים רבים עם צוות החווה (**ג/9**; עמ' 39 ש' 18-28; עמ' 44 ש' 19-24), כפי שעה לא מודotta של **שרה בן יצחק** (עמ' 53 ש' 21-24, ש' 31) אולם יש לציין כי זהות המתנכלים אינה ידועה בשלב זה, ומדובר בהשערות בלבד.

טענותיו אלה של הנאשם בדבר התנצלות לרכשו (ה גם שזהות המבצעים אינה ידועה או מוכחת) -מקבלות תימוכין אף בעודותם של עדי ההגנה.

כן, מעודותה של **שרה בן יצחק** (ע"ה/3), בתו של הנאשם, עולה כי ביחיד עם בעלה, עמו אף עובדת בחווה, הגיעו תלונה במשטרה ביום 13.7.8, בגין שמונה מקרים של נזק לרכוש, כל זאת לאחר תקופה ארוכה בה היו פגיעות רבות בחוות החל מחודשים נובמבר-דצמבר 2012 ואילך (עמ' 49 ש' 5, ש' 13-15; נ/9), ובכלל זה -הכנסת סוכר למיכל דלק של טרקטור (נ/10; עמ' 50 ש' 10-15), התנצלות אישיות לציד החווה, עובדייה ולאנשי מקצוע שבאו אליה מבחוץ (עמ' 51 ש' 9-4) דרישת עיזום (עמ' 51 ש' 12-13), ועוד.

אף מעודותו של תושב איתמר וחברו הקרוב של הנאשם, **תומר פניני** (ע"ה/2), שהינו שכנים של המTELון וסgal (עמ' 30-32; עמ' 45 ש' 7-5; עמ' 47 ש' 26-28), עולה כי גם שלא נכח באירוע כתוב האישום (עמ' 45 ש' 30) הרי שהיה עד להתרחשות שאפפה את יחסיו של הנאשם עם המTELון וסgal.

בעודותנו מחזק פניני את טענותיו של הנאשם בדבר פגיעות ברכוש הנאשם, הרעלת צאן בחוות (עמ' 47 ש' 22-11, ש' 16), פגעה בטרקטור ובכלי הנדסיים בחוות (עמ' 45 ש' 31-30; עמ' 46 ש' 1), וכי"ב.

מעודותו עולה כי גם שמצוי בקשרי שכנות טובים עם המTELון וסgal, הרי שחברות זו נפגמה הויל ומסתיג מהתנהוגותם כלפי הנאשם (עמ' 46 ש' 28-27; עמ' 47 ש' 30).

בנסיבות אלה, לאור כל האמור, עדותו של הנאשם הותירה רושם מהימן ואמין.

כן, הנאשם מודה כי אמר דברים מסוימים בהתאם לגרסת המTELון וסgal, מודה כי הגיע לבתו של סgal בתהומות כעס, זעם ומרירות (עמ' 36 ש' 28-29), ואני מכח בעודותנו פרטים היכולים לשמש לרעתו- דוגמת העובדה כי נודע אדם אלים עוד בתקופת שירותו הצבאי, כי הסתבר בעברו באלימות, ומודה כי בנסיבות ניתן לייחס לו התנהוגות שאינה מתחשבת בחולת ואני ראה (עמ' 35 ש' 18; עמ' 43 ש' 12-6, ש' 22-13).

זהה גם הסיבה, על פי הנאשם, לפיה סבור כי תכננו ביחיד עם עו"ד להביאו להתרצות מצדיו שתתועד (עמ' 43 ש' 4-1).

מהשוואת גרסתו של הנאשם ועדוי ההגנה, עם גרסת המTELון וסgal, בכפוף למשקל השונה הניתן לכל אחת מהגרסאות בהתאם להתרשות מההימנותה כאמור, אני קובעת כמצו שבעובדה כי דברי הנאשם דברי הנאשם לא כללו כל איום על חי' המTELון /או משפחתו, אלא אמרות לפניה המTELון '**אין יודע אם מי יש לו עסק' וכי אם יחרoso את ביתו הוא יחרoso את ביתם**' בלבד.

אמירות אלה יש לבחון בראוי משפטית באמ נכונות בגדר עבירות האiomים, אם לאו.

הפן המשפטני

עמוד 11

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

עבירות האיומים מוגדרת בסעיף 192 לחוק כבדקמן-

"המאים על אדם בכל דרך שהוא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשםו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניתו, דין - מאסר שלוש שנים"

בפסקיקה נקבע כי בחינתו של האיום "עשה באופן אובייקטיבי, דהיינו- האם היה נתפס כאום באזניו של האדם סביר בנסיבות המאימים, ולא כפי שנקלט באופן סובייקטיבי ע"י המאימים (רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, ס (4) 96). וכך מובא גם בספרו של קדמי-

"היאום הנה הטלת פחד או אימה מפני רעה צפואה, שיש בה כדי לפגוע באחד הערכים המוגנים המפורטים בסעיף... " מבחנו של האיום הוא מבחן אובייקטיבי של אדם סביר: "יש לבחון את השאלה אם הדברים שנאמרו על ידי הנאשם נשואו אופי של איום, לפי המבחן האובייקטיבי והשפעתם על האדם הרגיל ולא לפי הרגשות הتسويיקטיבית של האדם שאליו הם כוונו..."
(י' קדמי, על הדין בפליליים, חוק העונשין, חלק רביעי, מהדורה תשס"ו-2006 , בעמוד 2123-2124)

לאור האמור, נצרכה הפסקיקה לאבחנה בין אמירות הנכונות בಗדרו של **היאום** ומקיימות את רכיבי העבירה הפלילית, לבין התבטיאות המהוות **ازהרה בלבד**, שהינה מותרת.

בע"פ 88/103 לייכטמן נגד מדינת ישראל פ"ד מג (3) 373, 378 עמד בימ"ש העליון על אבחנה זו וشرطט את הuko המבחן בין איום אסור לאזהרה מותרת באמצעות שני מבחנים- **מבחן השליטה ומבחן המהוות** - העוסקים בשאלת האם הייתה למאיים השפעה או שליטה על אפשרות ממש את הסכנה אשר עליה התריע, ומהו טיב ומהות הדברים שנאמרו.

בע"פ 6368/09 מתן ז肯 נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 10.7.12) נקבע מבחן נוסף- **מבחן ההקשר** הבוחן בחינה משולשת של תוכן הדברים שנאמרו (**מה**), ע"י מי נאמרו (**מי**) ובאיזה נסיבות נאמרו (**מדוע?**).

יש לציין כי באמצעות מבחני משנה אלה נבחן הקשר שבין האומר למעשה האיום, מה אופיו של האיום והאם הוא קשור למאים, לצד בחינה של **הכוונה** אשר عمדה האחורי המעשה וה**הקשר** בו הדברים נאמרו.

בנסיבות אלה, בהתאם למבוקש הפסקיקה האמורים, לא מצאתי כי יש באמירות הנאשם לפיהן **'אינו יודע אם מי יש לו עסק'** וכי **'אם יחרשו את ביתו- הוא יהרשו את ביתם'**- מושם עבירות איומים.

בכל הנוגע **למשפט הראשון** - הרי שמדובר באמירה מסווג אמרות "אני אראה לך מה זה" (ת"פ 11-02-48882 מדינת

ישראל נגד טגבו (לא פורסם, מיום 9.10.12), "לא יהיה לך טוב בחיים" (ת"פ (י-מ) 11-897/09 מדינת ישראל נגד ינון בן חיים (לא פורסם, מיום 10.6.12), "אני אציג אותך" (ת"פ (י-מ) 5677/07 מדינת ישראל נ' אסף רחמים (פורסם בبنבו, מיום 4.2.09; וגם בת"פ (ת"א) 10-19825/04 מדינת ישראל נ' לואי אבו סלמאן (פורסם בبنבו, מיום 4.4.11) וכי"ב, בהן לא הicina ההחלטה כנכונות בגדירה של עבירת האイומים בעיקר בשל העובדה של הטענות הנאמרות בדרך כלל על רקע סערת רגשות, בעידנה דרייתה ואין מהוות איזומים בהקשר בו נאמרו.

כך גם בעניינו של הנאשם שבעפני אשר העיד על עצמו כמו היה שרוי בכעס, מרירות והטלחות יוצרים על רקע החבלה ברכושו.

בכל הנוגע **لامירה השנייה** - הרי שלמרות שהוא מקיימת את רכיב הפגיעה שלא כדין בנכסיו של המתלוון (שכן עשיית דין עצמית אינה כדין אף מקום בו היה המתלוון הורס את ביתו), הרי שאינה מקיימת את היסוד הנפשי הנדרש באיום, ואינה מקיימת את מבחן ההקשר הנ"ל.

בנסיבות אלה מקובל עליי הסבריו של הנאשם לפיו לא התקoon להרס פיזי, הלכה למעשה, של בית המתלוון, כי אם להרס במובן של שימוש בכל הקשרים הפוליטיים, יכולותיו וכוחו תוך שימוש בזכויות המוקנות לו על מנת לגרום למתלוון וסgal לחודל מהתנכלויותיהם ומרדייפותם אותו, ולבסוף - אולי אף לעזוב את המקום, כפי שציטט המתלוון בדבריו הנאשם כי יdag שלא יהיהפה יותר (פרו' עמ' 5 ש' 18-15).

חזק לכך נמצא בעדות הנאשם לפיה ממשילה המתלוון אינו יכול לבנות בשטח ללא אישורו של הנאשם, הויל זה שטח השיר לו (עמ' 37 ש' 14-13), באופן המעיד כי הנאשם מיחס לעצמיו כוח רב במקום מגורי ומגוריו המתלוון.

זאת ועוד, המתלוון עצמו הודה כי הנאשם לא הגיע לביתו של סgal במיוחד בגללו, אלא הגיע ומצא אותו שם (פרו' עמ' 24 ש' 11), עובדה שמעידה אף היא על הלה רוחו של הנאשם כלפי המתלוון ועל היותם של הדברים שאמר למתלוון ספונטניים, מתוך כעס, ולא מתוכננים ומחושבים.

יתרה מכך, לא זו בלבד כי לניגוד אין את האפשרות למש את הסכנה אשר עליה התריע, אף אם סבור לכשעצמו כי הוא "בעל הבית" בשטח (עמ' 34 ש' 4), ולהרומ את ביתו של המתלוון, אלא שה הנאשם עצמו מוכר כאחד מחלוצי המתישבים במקומות שהקים את החווה מטעמים אלה ועזר וסייע בבניין השכונה בה מתגוררים המתלוון וסgal (ראו: עמ' 46 ש' 19-15; עמ' 33 ש' 22-28 ועמ' 34 ש' 1-7).

לאור האמור, הפרשנות האובייקטיבית לadam הסביר בנסיבותו של המתלוון - בשומעו את דברי הנאשם - הינה כי לא היה בדברים ממשמעות של הריסת בית.

למעלה מן הצורך, כי אפילו היו דבריו אלה של הנאשם בבחינת איום, הרי שבנסיבות בהם נאמרו על רקע כל המפורט לעיל, מששתכנעות בדרכ קיומה של מסכת מעשים מצד המתלוון וסgal שמטרתה רדייפה האישית של הנאשם, ופגיעה בו וברכושו-למצער בכל הנוגע לעיכוב המשאית עובר לאירוע שגרם לו נזק- הרי שה הנאשם

ממילא חוסה תחת הגנת **חותי דברים** בהתאם לסעיף **34ז' לחוק**, שאינם מצדיקים הרשותו של הנאשם בפלילים בהיותם קלים ערך בנסיבות אלה.

מחדליים

בשולוי הדברים יעור יש לציין כי תיק זה אינו חף ממחדלי חקירה, בכל הנוגע לבחינת טענותו של הנאשם במשטרה בדבר התנצלויות כלפי הצד המתלוון ואחרים.

על פי טענות הנאשם, תלונתו במשטרה במהלך חקירותו - לא נבדקו כלל (עמ' 38 ש' 13-11).

معدותו של החוקר **יובל שוכר**, שגבה את הودעת הנאשם (**ת/1**; עמ' 27 ש' 14-17), עולה כי לא עשה כל פעולה חקירה בנוגע לגרסת הנאשם, ובכלל זה לא חקר איש מהאנשים בשם נקב הנואש בחקירותו דוגמת עוזד ניר צבי, לא ביר או דות דברי הנאשם בנוגע לסכסוך הקיים ביןו למתלוון, לא ערך כל פעולה חקירה בדבר תלונתו אודות התנצלויות ופרובוקציות בחוותו דוגמת דרישת צאן ע"י סgal כביכול (**ת/1** ש' 14), ולא ניתנה כל הנחיה להמשך חקירה של מי מלאה (עמ' 28 ש' 7, ש' 21-16).

לטענת החוקר, שימש רקצין אלמ"ב שגבה הودעת הנאשם בלבד, בעוד האחראי על התקיק היה רקצין חקירות בשם ארטימום צרנוגלאז, והוא אשר קיבל את ההחלטה בתיק (עמ' 27 ש' 25-30; עמ' 28 ש' 5-1).

יש לציין כי בנסיבות אלה, וחיף עדותו של יובל שוכר כאמור, לא הובא רקצין החקירות הרלוונטי לעדות.

יש לציין כי בחקירתו במשטרה הנאשם אינו מזוהה בדבר המלל המופיע לו המהווה איומים אלא מזוהה בגין עבירה איומיים באופן כללי בלבד (**ת/1**).

יש לציין כי אף הגנת הנאשם אינה חופה ממחדליים - מקום בו לא הביא את נהג המשאית לעדות, והסתפק בהגשת מכתב מטעמו (**ג/11**) בטענה כי הובא מספר פעמים לבימ"ש קודם לכן, אך עדותו לא נשמעה לבסוף (עמ' 41 ש' 29-26). בנסיבות אלה, אין להתייחס לאמתות תוכנו של המכתב, אלא לעצם אמרית הדברים בלבד.

7. אשר על כן ונוכח כל האמור, לאור האפשרות הקיימת לפרש את הדברים שאמר הנאשם באופן שאינו מהווה עבירה, החלטתי לזכות אותו.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשע"ו, 15 פברואר 2016, במעמד הנוכחים.